

Puzsér elviccelt(?) comingoutja

2024 július 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Puzsér a gyerekkori traumák elfedésére kialakult pótcselekvések széles arzenálját vonultatta fel.

Jószerevével lehetetlen zöldágra vergődni vagy akár csak rendesen ellenni egymás mellett a passzív-agresszív hazudozókkal. Tapasztalatból tudom, mennyire nehéz, ha az ilyen áldozatpozor egy családtag, akit nem választhat meg az ember; habár a

Puzsér-Ábrahám ügyet elnézve, akkor sem lehet kimaradni az ilyen alakból, ha idegen. Még aggasztóbb, hogy az utóbbi egy-két évtizedben etalonná vált ez a viselkedésforma, tele lett ilyen figurákkal a világunk, sőt, olykor tömegek rajongják őket meg az eltorzult személyiségüket.

Az eltorzult személyiségek persze nemcsak úgy idepottyannak közénk, és a jelenség megfejtése nem az, hogy „ha létezik Isten, miért engedi ezt?”. Az ilyen beteg lelkek létrehozásáért keményen megdolgozik a társadalom.

Meglep? lehet Puzsér comingoutja, de ha belegondolunk, logikusan illeszkedik a képbe. Persze, tudjuk, elviccelte, meg ironia, de mégiscsak egy homoerotikus vallomással van dolgunk, amelynek – ha vicc, ha nem – a legnehezebb részén már túl van a tulajdonosa: kimondta a nyilvánosságban.

Puzsér a gyerekkori traumák elfedésére kialakult pótcselekvések széles arzenálját vonultatta fel eddig is, így egyáltalán nem lógna ki a sormintából, ha mindegyike a homoszexualitás tenné fel a koronát.

A gyerekek legfőbb kapaszkodói a szülei, így ha részükre érkezik sérelem, az tulajdonképpen feldolgozhatatlan. A helyes minta (többnyire apakép) hiánya, a bizalmatlan légkör, a bántalmazott, a nem vagy nem jól szeretett, a szülő általában válás, ritkábban haláleset miatt elveszített gyerekek súlyos lelki sérüléseket hurcolnak magukkal egész életükben. Rossz kötődés miatt bebukó párkapcsolatok (ezekben újabb, sérült gyerekekkel), kudarcos magánélet, alkoholfüggőség, drogfüggőség, egyéb szenvedélybetegségek, illetve nárcizmus és pszichopátia a legjellemzőbb kísérő devianciák ezekben a képletekben. Az ilyen, sebezhető gyerekek életében jelenik meg esetenként a szodómia-díler is, aki vigasznak, törődésnek, szeretetnek álcázva, apránként ráveszi a fiataalt a homoszexualitásra. Ha Puzsér szintén végignézi ezen a devianciasoron, akkor alighanem bőszen strigulázhat, ami – lássuk be – nem oszlatja el a gyanút, hogy talán nem vicc ez a vicc.

Vallásos önigazolás-keresés

Sokkal több felelősséggel és alázattal kellene hozzáállnunk a szegény és jól szituált gyerekeket egyaránt érintő traumák megelégedéséhez. Az ezekben eredő devianciák mostanra tömegessé váltak a társadalomban, és már tapasztalhatjuk a romboló hatásukat.

A termékeny viselkedésmintákat nem ismerő, követelőző, túlérzékeny, hisztis, folyton veszekedést nyitó, de a konfliktusokat kezelni nem tudó emberek már most is zavarba ejtően sokan vannak, és egyre többen lesznek.

Lépten-nyomon beléjük botlunk, utánuk fogjuk meg a kilincset, megjelennek ügyfélként például a pékségben, vagy szolgáltatóként a pultrák másik oldalán, megnehezítve a többiek életét. Mostanra már a visszaigazolást is megkapják, hiszen az ugyanilyen jellemvonásokkal felbukkanó idoljaiknak elhiszik, hogy minden rendben van velük. Pedig ezekkel az idollokkal sincs. Egész életükben önigazolás után kajtató médiafenegyerekek és bennük a saját önigazolásukat vallásosan meglátó kommentszekciók krónikus egymásra találása ez.

És nincs fogás a betegen.

Éppen csak kibontakozott Puzsérnak az Ábrahám-ügye, amikor azon lendületből belekötött Ceglédi Zoltánba, Hont Andrásba, sőt még Konok Péterbe is. Ez az ember nem kritikus, hanem konfliktusfüggő, hogy aztán passzív-agresszíven mindig eljátszhassa az áldozatot – ezért kellene neki a megtámadott gazdatestek. Bármennyire alá volt dúcolva érvekkel a Hajdú Péter elleni hadjárata, valójában már akkor is annak a lélekkórtani képletnek a bimbózását láttuk, amely mostanra virágba borult.

Báncsák a Robit!

A passzív-agresszív emberről olyan kép él önmagában, mint akit igazságtalanul bántanak, az áldozat. Ezért bármeddig elmehet, bárhogy gyalázhassa a másikat, bármit hazudhat róla. Saját torz személyiségét jól fejlett igazságérzetként éli meg az ilyen eszközök bevetésekor. Puzsér nyilvánosságra hozta a pofon vágatlan hangfelvételét, amelynek a címéből előbb eltűnt a „vágatlan” szó, majd újra visszakerült. Nagyon nagy szerencsétlenség amúgy, hogy a felvétel videó része megsemmisült, és így csak egy vágatlan vágott vágatlan hangfelvétel maradt belőle.

Korábban még nevezhettük jóhiszeműen m?veletlenségnek Puzsér magabiztosan ordított butaságait magyarságról, történelemről, kereszténységről vagy a repülőgépek fogyasztásáról.

Amióta viszont minden erejével beleállt a politikába, és ennek fő eszköze az Orbán Viktorhoz köthető vagy általa kötött emberek beemléke (Ábrahámtól Dopemanen át Ceglédiig), azóta ez bizony nem m?veletlenség, hanem el?re megfontolt hazudozás. Ha lépten-nyomon hazudozik a közéleti veszekedéseiben, miért pont a pofon-ügyben ne tenné?

A beteg tehát nincs fogás – ez szülte a pofont. Meg persze nem oldotta a helyzetet, hiszen Puzsér rögtön provokált tovább, az ilyen eszel?söknél ez csak olaj a tűzre. A helyzetnek viszont nincs jó egyéni megoldása. Csak kollektív megoldása lehet: nem ülünk fel a hétköznapi passzív-agresszív diktátoroknak, a követel?ző áldozatpoz?rőknek, nem vesszük komolyan a pitiáner játszmáikat, és legf?képpen, nem engedjük át nekik jólneveltség?l a társadalmunkat.

Vésey-Kovács László - www.pestisracok.hu

Ajánló